

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 4. Desumpta ex cap. 12. & 13. lib. Deuteron. in quibus describitur
promissa & minæ ad observantiam legis compulsivæ. Lex de tollendis
Idolis. Præceptum de cæde Pseudo-Prophetæ, urbis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](#)

lor! gustus suos in turbidis sensualium voluptatum undis, de industria quæstis, inveniunt teste Jerem. c. 2. v. 13. Foderunt sibi cisternas dissipatas, quæ continere non valent aquas, item v. 18. Et nunc quid tibi vis in via Ægypti, ut bibas aquam turbidam? Servi verò Dei & devotæ animæ, quibus terra cœlestis Chanaan promissa est, de coelo exspectant pluvias, stabiles namque purasque delicias. Quare de hac eorum felicitate sollicita Mater Ecclesia, in Missæ Sacrificio eos quotidie animat: *Sursum corda!* addens publicam orationem à Sacerdotibus recitandam, his expressam verbis: *Da populis id amare, quod præcipis, id desiderare, quod promittis: ut inter mundanas varietates ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gaudia.* Hanc orationem ò Christiane! quam unâ tantum die Ecclesia prescrispsit cantandam, tu quotidiè pluriæ ore & corde repetas: atque à Mundo, carne & Diabolo ad terram Ægypti, quæ lutoſis voluptatum aquis alitur, vocatus, responde cum regio Vate Psal. 118. Narraverunt mihi iniqui fabulationes. Habes certum à Deo promissum v. 11. hujus cap. legendum: *Si obedieris mandatis ejus, ut diligas Dominum Deum tuum, & servias ei in toto corde &c.* Te fore continuis supernarum deliciarum imbribûs recreandum: adeò, ut cum Propheta sis exclamaturus: *Quam magna multitudo dulcedinis tua Domine, quam abscondisti timentibus te.*

Doctrina 4.

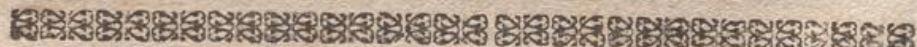
Desumpta ex cap. 12. & 13. lib. Deuteron. in quibus describuntur promissa & mina ad observantiam legis compulsive. Lex de tollendis Idolis. Præceptum de eade Pseudo-Prophete, urbis Idololatræ excidio, vetitoque attacatu immundorum animalium.

N. 182. Considera 1. **Q**uàm salutarem Doctrinam Deus cap. 12. v. 22. suggerat illis, qui arctiori vinculō ad obediendum Superioribus, liberè obsignarunt se; asserit enim: *Quod præcipio tibi, hoc tanum facito Domino, ne addas quidquam, nec minus &c.* Istos homines ita studere oportet obedientiæ, ut plura non faciant, quàm sint iussi, et si plus mereri quandoque potent, faciendò plura. Vehebatur olim Arca curru novô cum Pompa solemni: ubi factum est, boves eam ducentes recalcarasse; cumque illa in lapsum propenderet, accurrit oza, zelô non malô instigatus, extensaque manu servavit illæsam à ruina
2. Reg.

2. Reg. Sed hem! vix hoc egerat: *Iratus Dominus percussit eum, qui mortuus est juxta Arcam. Causam hujus inexspectati eventus exponit Salvianus lib. 5. de Provid. dicens: Dum sustinebat Arcam extinctus est Oza, ille Dei Levites, non quia (ut videtur ad speciem) contumaci aliquid mente commiserit, sed ipso officio inofficiosus fuit, qui injussa presumpsit. Quæres: quò venerit: Christum non etiam pro salute Angelorum prætiosum fudisse sanguinem, ut inde Misericordiam suam magis redderet spectabilem, & faceret ampliorem? cur pro solis hominibus mortuus est, qui unā pariter guttulā poterat æque prodesse Angelis?* respondet Tertul. lib. de carne Christi c. 14. Nullum mandatum de salute Angelorum accepit Christus à Patre. Quod Pater neque promisit, neque mandavit, Christus administrare non potuit. Ita age Christiane, si subditum agis: pia quandoque opera omittre, dum abest superioris imperium vel consensus. Nimirum frequenter fallimur arbitrio nostro ducti, & seducti. Requiritur à te obediencia, sed talis, quæ cæca sit. At cæca non est, quæ propriam voluntatem pro duce habet. Homo ille Evangelicus dicitur sèpè in ignem, sèpe in aquam cecidisse, non ea de causa, quòd caruerit visu, sed quòd secutus sit spiritum se obsidentem: ita sanè frequenter continget, te impingere in rebus ex objecto bonis, èo quòd sequareis impetum spiritus privati & propriæ voluntatis. Quot exempla numerantur eorum, qui indiscretò rigore sibi nocumento fuere? quare tunc ages optimè, pluriimumque mereberis: quando tuam voluntatem instar aquæ effuderis ad usus imperatos juxta imperium Dei, & confregeris *Idolum* proprii judicii. Sic transibis plenus meritis Jordanem hujus miserrimæ vitæ, habitatus cum Israëlitis in terra, quam Deus datus est hominibus, legi suæ exactè obedientibus, ut ibidem cum Israëlitis requiescant à cunctis hostibus.

Considera 2. Mundum se gerere instar falsi Prophetæ & Somnatoris, qui pios Christicolas fictis quibusdam portentis nititur à veri Dei Cultu, & recto virtutum tramite ad Vanitates & Pompa Dæmonis adorandas avertere, & ad patranda scelera inducere. Quare non secus ac olim Moyses præceperat Israëlitis cap. 13. v. 5. celeri resistentiæ interficiendus est. Interficiendus inquam est, non tantum affligendus: prout ipse Deus imperat: non affligi aut in carcere compingi, sed penitus extingui somniatorem, perpendens: quantum subfit periculum fidelibus, tali somniatore vivere permisso; etsi plagiis & verberibus tam male habeatur, ut vix spirare ultrà valeat. Sic ergo te

te geras erga Mundum Christiane, ut cum Paulo testari quæas: *Mibi Mundus crucifixus est.* ad Galat. 6. Serpentem hoc in passu imitatur mundus, cui si tantummodo caput integrum relinquas, cæteroquin pellas & repellas, periculum non evalisti, sed augebitur ejus furor contra te, dum sæpè repulsus magis exasperatur. Post sopitum in domo incendium male sibi cavet, qui sumum è trabibus surgentem videns, non penitus extinguit latentes igniculos; novo enim incendio & pejori forsan viam non præcludit. Regius Propheta, ut de se testatur, quod ope divinâ triumphaverit de somniatore mundo, cantat Psal. 29. *Concidisti saccum meum,* habitum videlicet, quod mundus ipsum induerat, ut deceptum ad se raperet, non tantum exuit, aut se posuit; sed omne periculum evasurus, concidit in frusta. Non solum habitatores urbis illius, quæ ad Idolorum Cultum perducere nitebatur Hebræos, jubet Deus gladiô interfici, sed eorum quoque suppellestiem succendi, & omnia in cinerem redacta sempiterno tumulo involvi v. 16. & 17. cit. capit. Ita moraliter loquendō geras te erga mundum, aut ea, quæ mundi sunt, & à mundo taliter attacto nunquam redderis immundus.

FASCICULUS XXVIII.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 15. & 16. lib. Deuteronom. in quibus describitur lex de remissione anni septimi & cura Pauperum, de Festis Azimorum & Tabernaculorum &c.

N. 184. Considera I.

Quam fusè & impensè Deus Hebræis curam pauperum cap. 15. commendet. Sed etiam adhuc magis commendatam redditit Christianis, quando per Unigenitum suum formam pauperis indutum Matth. 5. indicavit illic: *Amen dico vobis, quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis mininis, mibi fecistis.*